

Vendég

Kellemes e csönd.

Ejj, de mogorva

vagy te égnek feketesége!

A mezittelen utcákat átszöve,

Elhozod a sok borzadályt magaddal.

En is, szép szobám csendjében

hallgatom mint munkálkods

odakint, a mérges, sanyargató,

fák között ... de nem félek.

Elmélkedve, bárgyulón

a néma félhomályba bámulok.

Mikor lesz már fény ezen a világon?

Éjjel, nappal, nappal s éjjel,

a változás nem készülődik,

s megérkezni sem fog.

Borzadályok, már megint jösztek?

Közel vagytok?

Kérlek, kopogjatok.